

Sygn. akt IV Cz 496/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Jastrzębski

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2013 roku w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **B. (...)N. S. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.**

przeciwko **Z. R.**

w przedmiocie wniosku pozwanego

o uzupełnienie postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 25 marca 2013 roku o rozstrzygnięcie o kosztach procesu

na skutek zażalenia pozwanego

od postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 10 czerwca 2013 r., sygn. akt I C 258/13

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od powoda B. (...)N. S. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. na rzecz pozwanego Z. R. kwotę 1.217 zł (tysiąc dwieście siedemnaście zł) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
2. zasądzić od powoda B. (...)N. S. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. na rzecz pozwanego Z. R. kwotę 330 zł (trzysta trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

IV Cz 496/13

UZASADNIENIE

W dniu 10 czerwca 2013 Sąd Rejonowy w Słupsku uzupełnił postanowienie wydane przez siebie w dniu 25 marca 2013 roku w ten sposób, że oddalił wniosek pozwanego o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 zł wraz z kosztami udzielonego pełnomocnictwa.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wywiódł pozwany, domagając się jego zmiany, przez zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.200 zł wraz z kosztami udzielonego pełnomocnictwa. Nadto wniósł o zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Skarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie art. 109 § 2 k.p.c., art. 98 k.p.c. w zw. z art. 505³⁷ k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i 108¹ k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Kluczowe dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy było ustalenie, czy udział pełnomocnika procesowego pozwanego, który ograniczył się do cofnięcia złożonego przez jego mocodawcę zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 5 listopada 2012 roku, w przedmiocie stwierdzenia skutecznego wniesienia sprzeciwu i utraty mocy przez nakaz zapłaty wydany w elektronicznym postępowaniu upominawczym oraz przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu w Słupsku, uzasadniał przyznanie mu wynagrodzenia i zasądzenie go od powoda, jako strony, która przegrała proces.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (art. 98 § 3 k.p.c.). Z mocy art. 99 k.p.c. zasady określone w art. 98 § 3 k.p.c. stosuje się odpowiednio do strony reprezentowanej przez radcę prawnego.

Jak z kolei stanowi § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, zasądzając opłatę za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Podstawę zasądzenia przedmiotowej opłaty stanowią stawki minimalne określone w rozdziałach 3-4 rozporządzenia (§ 2 ust. 1).

Sąd Najwyższy stoi na stanowisku, że prawo do żądania przez stronę, która wygrała sprawę, zwrotu przez jej przeciwnika procesowego kosztów procesu, obejmujących wynagrodzenie ustanowionego w sprawie pełnomocnika - będącego radcą prawnym - nie jest uzależnione od podjęcia przez tego pełnomocnika określonych czynności procesowych (uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2012 r., III CZ 11/12 – za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Lex).

Podstawę zasądzenia opłaty stanowią stawki minimalne określone w rozporządzeniu. Jeżeli natomiast przemawia za tym niezbędny nakład pracy pełnomocnika, charakter sprawy oraz jego wkład w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia, wówczas sąd może zasądzić opłatę wyższą, która nie może jednak przewyższyć sześciokrotnej stawki minimalnej ani wartości przedmiotu sprawy (uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2011 r., II CZ 126/11 – za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Lex).

Mając powyższe na uwadze należało stwierdzić, że wynagrodzenie ustalane w oparciu o stawki minimalne, określone w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, przysługuje pełnomocnikowi procesowemu strony będącemu radcą prawnym niezależnie od ilości i pracochłonności faktycznie podjętych przez niego czynności procesowych.

Z tego też względu Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1217 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (punkt 1 sentencji). Wysokość wymienionej kwoty została ustalona na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 4 i § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (punkt 2 sentencji). Na zasadzoną kwotę składało się wynagrodzenie dla radcy prawnego (300 zł) oraz opłata od zażalenia (30 zł).